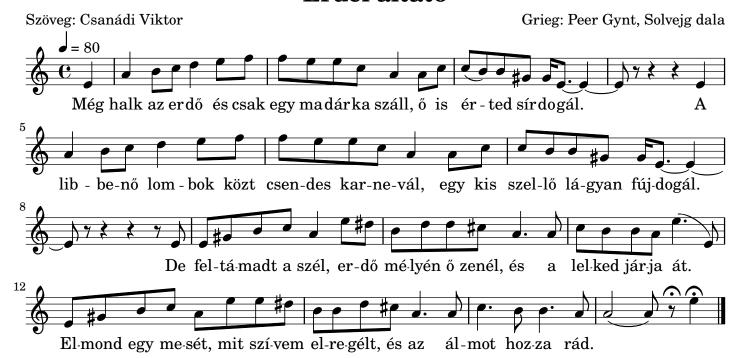
Erdei altató

Még halk az erdő és csak egy madárka száll, ő is érted sírdogál. A libbenő lombok közt csendes karnevál, egy kis szellő lágyan fújdogál. De feltámadt a szél, erdő mélyén ő zenél, és a lelked járja át. Elmond egy mesét, mit szívem elregélt, és az álmot hozza rád.